

PRAKSISOVERSIGT · FORSIKRINGSRET

Praksisoversigt over subrogation og regres mellem forsikringsselskaber

Absortionsreglen, subrogation, dobbeltforsikring og branchevoldgift

Version 2 · Opdateret 27. jun. 2026 · 11 afgørelser · 2013-2025

[Læs online](#)**INTRODUKTION**

Dansk forsikringsret bygger på et fintmasket regelsæt om, hvornår og hvordan et forsikringsselskab kan gøre regreskrav gældende – enten mod en skadevolder, mod et andet forsikringsselskab eller mod egen forsikringstager. Reglerne hviler primært på erstatningsansvarsloven §§ 19-22 (absortionsreglen og subrogationsreglen) og forsikringsaftaleloven §§ 41-43 (dobbeltforsikring) samt § 95 (skadelidtes direkte krav). Praksis viser, at domstolene lægger afgørende vægt på sondringen mellem tingsskade og personskade, på forsæts- og culpaniveauet, og på forsikringernes indbyrdes dækningsomfang.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Ved tingsskade dækket af tingsforsikring bortfalder skadevolders erstatningsansvar (absortionsreglen i EAL § 19, stk. 1), og forsikringsselskabet kan som udgangspunkt ikke søge regres.
- 02** Absortionsreglen gælder ikke ved forsæt eller grov uagtsomhed (EAL § 19, stk. 2, nr. 1) eller skade forvoldt ved erhvervsmæssig virksomhed (EAL § 19, stk. 2, nr. 2).
- 03** Absortionsreglen gælder heller ikke for motoransvarsforsikring, luftfart og søret (EAL § 21).
- 04** Ved personskade har forsikringsselskabet (livs-, ulykkes- eller sygeforsikring) intet subrogationskrav mod skadevolder (EAL § 22, stk. 2).
- 05** Et skadesforsikringsselskab, der har betalt erstatning, indtræder i skadelidtes krav mod skadevolder (subrogation, EAL § 22, stk. 1), forudsat at absortionsreglen ikke afskærer kravet.
- 06** Ved dobbeltforsikring hæfter hvert selskab som eneforsikrer over for sikrede (FAL § 41), men byrden fordeles forholdsmæssigt selskaberne imellem (FAL § 42).
- 07** Dobbeltforsikringsforbehold i policen kan begrænse selskabets ansvar, men FAL § 43 sikrer, at sikrede altid får fuld dækning – har alle selskaber forbehold, hæfter de forholdsmæssigt.
- 08** Forsikringsselskabet kan gøre regres gældende mod egen forsikringstager ved urigtige risikooplysninger (FAL §§ 6-7) efter almindelige forsikringsretlige principper, også uden udtrykkelig aftale herom.

- 09** Regreskrav mod mindreårige skadevoldere kan lempes eller bortfalde efter EAL § 24a, navnlig når skaden er dækket af forsikring og skadevolder ingen betalingsevne har.
- 10** Offentlige institutioner, der i almindelighed er selvforsikrere, behandles som om forsikring var tegnet (EAL § 20), men en høj selvrisiko gør ikke en institution til selvforsikrer.
- 11** Skadelidte kan ved skadevolders konkurs rette sit fulde krav direkte mod ansvarsforsikringsselskabet (FAL § 95, stk. 2), men selskabet kan gøre kontraktlige indsigelser gældende, herunder fradrag for selvrisiko.

§ 1 Lovgrundlaget: Samspillet mellem erstatningsansvarsloven og forsikringsaftaleloven

Det danske regelsæt om subrogation og regres i forsikringsforhold hviler på to hovedlove, der regulerer hver sit led af regressystemet.

Erstatningsansvarsloven (EAL) §§ 19-22 regulerer forholdet mellem forsikringsselskabet og skadevolder:

- **EAL § 19, stk. 1** opstiller den såkaldte **absortionsregel**: I det omfang en skade er dækket af en tingsforsikring eller driftstabsforsikring, er der ikke erstatningsansvar. Bestemmelsen indebærer, at skadevolderens erstatningspligt bortfalder, og forsikringsselskabet dermed mister sit subrogationsgrundlag.
- **EAL § 19, stk. 2** opstiller undtagelser: Absortionsreglen gælder ikke, når (1) skaden er forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed, eller (2) skaden er forvoldt ved udøvelse af offentlig eller erhvervsmæssig virksomhed.
- **EAL § 19, stk. 3** beskytter arbejdstagere: En arbejdstager, der forvolder en tingsforsikringsdækket skade, ifalder kun ansvar ved forsæt eller grov uagtsomhed.
- **EAL § 20** sidestiller offentlige selvforsikrere med forsikrede.
- **EAL § 21** undtager motoransvarsforsikring, luftfart, søret og visse andre områder fra absortionsreglen.
- **EAL § 22** er selve **subrogationsbestemmelsen**: Et skadesforsikringsselskab, der har betalt erstatning, indtræder i skadelidtes ret mod skadevolder (stk. 1). Personforsikringsselskaber har derimod intet subrogationskrav (stk. 2).

Forsikringsaftaleloven (FAL) regulerer derimod det indbyrdes opgør mellem forsikringsselskaber og mellem selskab og forsikringstager:

- **FAL §§ 41-43** regulerer **dobbeltforsikring** – situationen, hvor samme interesse er forsikret mod samme fare hos flere selskaber.
- **FAL § 95** giver skadelidte et direkte krav mod ansvarsforsikringsselskabet, når den sikredes erstatningspligt er fastslået.

De to regelsæt samvirker: EAL § 22 bestemmer *om* forsikringsselskabet har et subrogationskrav mod skadevolder, mens FAL §§ 41-43 bestemmer *hvordan* byrden fordeles, når flere selskaber dækker samme skade.

LOV

Erstatningsansvarsloven § 19, stk. 1-3

Erstatningsansvarsloven § 20

Erstatningsansvarsloven § 21

Erstatningsansvarsloven § 22, stk. 1-2

Forsikringsaftaleloven § 41

Forsikringsaftaleloven § 95, stk. 1-2

§ 2 Absortionsreglen i praksis – EAL § 19 og dens undtagelser

Absortionsreglen i [EAL § 19, stk. 1](#) indebærer, at skadevolderens erstatningsansvar bortfalder, i det omfang skaden er dækket af skadelidtes tingsforsikring. Formålet er at undgå, at forsikringsselskabet reelt får betaling to gange – én gang via præmien og én gang via regres mod skadevolder.

Selvforsikring og høj selvrisko (EAL § 20)

En central problemstilling er, hvornår en offentlig institution med høj selvrisko skal anses for "selvforsikrer" efter [EAL § 20](#). Spørgsmålet var genstand for principiel prøvelse i Østre Landsrets dom i hestepåkørselssagen [BS-18900/2018-OLR](#), hvor DSB med en selvrisko på 25 mio. kr. søgte erstatning hos en hesteejers ansvarsforsikringsselskaber (Concordia og Tryg). Forsikringsselskaberne påstod, at DSB reelt var selvforsikrer og derfor ikke havde et krav.

Landsretten fastslog, at DSB ikke var selvforsikrer i lovens forstand:

"På denne baggrund kan DSB ikke anses for at være en offentlig institution, der i almindelighed er selvforsikrer i den forstand, udtrykket anvendes i erstatningsansvarslovens § 20."

Retten lagde vægt på, at DSB konsekvent tegnede forsikring på markedsvilkår via EU-udbud, og at den høje selvrisko var markedsbetinget – ikke udtryk for en bevidst strategi om selvforsikring. Da skaden (817.930 kr.) lå under selvriskoen, var den ikke "dækket" i lovens forstand, og ansvarsforsikringsselskaberne blev dømt til at betale erstatningen fuldt ud.

Undtagelse ved grov uagtsomhed – brandsager

Absortionsreglen viger ved forsæt eller grov uagtsomhed ([EAL § 19, stk. 2, nr. 1](#)). I Højesterets dom i [Sag 99/2018](#) rejste Gjensidige Forsikring regreskrav mod en 14-årig, der ved grov uagtsomhed havde forårsaget en skolebrand til ca. 7,4 mio. kr. Højesteret bekræftede subrogationsretten efter [EAL § 22, stk. 1](#), idet skaden var forvoldt ved grov uagtsomhed, og absortionsreglen derfor ikke afskærede regresadgangen. Regreskravet blev dog lempet til 250.000 kr. efter [EAL § 24a](#).

Motoransvarsundtagelsen (EAL § 21)

For skader dækket af den lovpligtige motoransvarsforsikring gælder absortionsreglen slet ikke, jf. [EAL § 21](#). Det indebærer, at motoransvarsforsikringen altid hæfter, uanset om skadelidte har tegnet egen tingsforsikring.

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 19, stk. 1-2](#)[Erstatningsansvarsloven § 20](#)[Erstatningsansvarsloven § 21](#)[Erstatningsansvarsloven § 22, stk. 1](#)[Erstatningsansvarsloven § 24a](#)

PRAKSIS

Højesteret · Lempelse af erstatningsansvar for 14-årig ved brandstiftelse og spørgsmålet om passivitet som ansvarsgrundlag 09.09.2019

Landsretten · Dom i erstatningssag vedrørende hestepåkørsel

19.03.2019

§ 3 Subrogation – forsikringsselskabets indtræden i skadelidtes ret (EAL § 22)

Efter [EAL § 22, stk. 1](#) indtræder et skadesforsikringsselskab, der har betalt erstatning for en forsikringsdækket skade, i skadelidtes ret mod den erstatningsansvarlige. Subrogationen forudsætter:

- At der foreligger et erstatningsansvar (absortionsreglen i EAL § 19 må ikke afskære kravet).
- At selskabet faktisk har betalt erstatning.
- At der er tale om *skadesforsikring* – ikke personforsikring.

Sondringen mellem skadesforsikring og personforsikring

Efter [EAL § 22, stk. 2](#) har selskabet ved livs-, ulykkes- eller sygeforsikring eller anden personforsikring *intet* krav mod skadevolder, uanset forsikringens karakter. Sondringen er afgørende: En kaskoforsikring (tingsskade) giver subrogationsadgang, mens en ulykkesforsikring (personskade) aldrig gør.

Praktiske konsekvenser ved forsikringsselskabets subrogation

I praksis udøves subrogationsretten typisk ved, at det forsikringsselskab, der har dækket skaden (f.eks. brandforsikringsselskabet), retter sit krav mod skadevolderens ansvarsforsikringsselskab. Som [Rigsadvokatmeddelelsen om aktindsigt](#) beskriver det:

"Det kan f.eks. være tilfældet, hvor forsikringsselskabet har været forpligtet til at udbetale erstatning under en ulykkes- eller tingsforsikring i forbindelse med et færdselsuheld, der er forvoldt ved grov uagtsomhed eller forsæt, f.eks. som følge af spirituskørsel. Det kan også være et brandforsikringsselskab, som har måttet betale erstatning som følge af en påsat brand."

Subrogationen giver forsikringsselskabet nøjagtig de samme rettigheder som skadelidte selv ville have haft – hverken mere eller mindre. Selskabet kan derfor ikke kræve mere end den faktisk betalte erstatning, og skadevolder kan gøre de samme indsigelser gældende (f.eks. egen skyld, forældelse) som over for skadelidte.

LOV

Erstatningsansvarsloven § 19

Erstatningsansvarsloven § 22, stk. 1-2

PRAKSIS

Højesteret · Lempelse af erstatningsansvar for 14-årig ved brandstiftelse og spørgsmålet om passivitet 09.09.2019 som ansvarsgrundlag

§ 4 Dobbeltforsikring – regres mellem forsikringsselskaber (FAL §§ 41-43)

Når samme interesse er forsikret mod samme fare hos flere selskaber, opstår spørgsmålet om dobbeltforsikring, som reguleres af [FAL §§ 41-43](#).

Grundprincippet

Efter [FAL § 41](#) hæfter hvert selskab, som om det var eneforsikrer. Det beskytter sikrede: Uanset hvor mange selskaber der dækker samme risiko, kan sikrede altid kræve fuld erstatning fra ethvert af dem.

Det indbyrdes opgør mellem selskaberne reguleres af [FAL § 42](#): Selskaberne fordeler byrden forholdsmæssigt ud fra de beløb, de hver især hæfter for.

Dobbeltforsikringsforbehold – FAL § 43

De fleste forsikringspolicer indeholder et dobbeltforsikringsforbehold, der begrænser selskabets ansvar, når samme interesse er dækket andetsteds. [FAL § 43, stk. 1](#) sikrer imidlertid, at sikrede aldrig lades i stikken: Har *alle* selskaber taget forbehold, hæfter de alligevel forholdsmæssigt.

Den principielle landsretsdom om ejerskifteforsikring og dobbeltforsikring

I [BS-24997/2020-OLR](#) tog Østre Landsret stilling til, om en rådskade i et køkkengulv – der var dækket af både Tryg Forsikrings husforsikring og Dansk Boligforsikrings ejerskifteforsikring – udgjorde dobbeltforsikring efter FAL §§ 41-43. Dansk Boligforsikring argumenterede for, at ejerskifteforsikringer var en særlig subsidær forsikringstype, der ikke var underlagt dobbeltforsikringsreglerne.

Landsretten afviste dette og fastslog:

"Da der er tale om en skadesforsikring, er en ejerskifteforsikring derfor omfattet af forsikringsaftalelovens afsnit II om skadesforsikringer, herunder reglerne i §§ 41-44 om dobbeltforsikring."

Retten lagde vægt på, at lovgiver ved indførelsen af ejerskifteforsikringen bevidst havde valgt en skadesforsikringsmodel – og at hverken forbrugerbeskyttelsesloven eller minimumsbekendtgørelsen havde til hensigt at undtage ejerskifteforsikringer fra dobbeltforsikringsreglerne. Dansk Boligforsikring blev pålagt at betale sin forholdsmæssige andel (7.807,29 kr.) til Tryg Forsikring.

Dommen er principiel, fordi den fastslår, at *enhver* skadesforsikring – uanset sin lovmæssige oprindelse – som udgangspunkt er underlagt FAL §§ 41-43 om dobbeltforsikring.

LOV

[Forsikringsaftaleloven § 41](#)

[Forsikringsaftaleloven § 42](#)

[Forsikringsaftaleloven § 43, stk. 1](#)

PRAKSIS **Landsretten** · Dobbeltforsikring: Husforsikring vs. Ejerskifteforsikring ved rådskade

17.03.2023

§ 5 Twister mellem forsikringsselskaber om dækningsomfang – motoransvars- vs. erhvervsansvarsforsikring

En særlig form for regres opstår, når to forsikringsselskaber strides om, *hvilket* selskabs forsikring der dækker en given skade. Det handler ikke om dobbeltforsikring (samme interesse forsikret mod samme fare), men om dækningsafgrænsning.

Højesterets dom i [BS-27456/2021-HJR](#) illustrerer problemstillingen. Under en markbrand bakkede en brandtankvogn over en brandmand, der afgik ved døden. Gjensidige Forsikring (erhvervsansvarsforsikringsselskab for brandvæsenet) udbetalte forsørgertabserstatning og søgte regres mod Topdanmark Forsikring (motoransvarsforsikringsselskab for brandbilen).

Kernespørgsmålet var, om motoransvarsforsikringen dækkede skader uden for færdselslovens område, og om brandbilen på ulykkestidspunktet var i brug som "køretøj" eller som et stationært "arbejdsredskab". Topdanmark argumenterede for, at policens henvisning til færdselslovens regler begrænsede dækningen til offentlig vej.

Højesteret fastslog:

- Policen indeholdt ingen klar stedlig begrænsning – dækningen gjaldt for skader indtruffet i Danmark.
- Brandbilen var i brug som *køretøj* under bakkemanøvren, også selvom vandkanonen samtidig var i drift.

- Der forelå uagtsomhed fra førerens side, fordi han var bekendt med, at der befandt sig personer i nærheden.

Topdanmark blev dømt til at betale 1.053.472 kr. til Gjensidige. Dommen bekræfter, at motoransvarsforsikringen har et bredt dækningsomfang, og at forsikringsselskaber, der vil begrænse det, må gøre det med klar og utvetydig ordlyd i policen.

LOV

Erstatningsansvarsloven § 21

Færdselsloven § 108, stk. 1

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om motorkøretøjsforsikringens dækning uden for færdselslovens område ved dødsulykke under brandslukning 08.06.2023

§ 6 Forsikringsselskabets regres mod egen forsikringstager (FAL §§ 6-7)

Forsikringsselskaber kan i visse tilfælde rette regreskrav mod deres *egne* forsikringstagere – typisk når forsikringstageren har givet urigtige risikoplysninger ved aftalens indgåelse.

Højesterets dom i [BS-34778/2023-HJR](#) afgjorde en principiel sag om denne form for regres. A havde tegnet ansvar- og kaskoforsikring hos Alm. Brand, men undladt at oplyse, at hans datter var fast bruger af bilen. Ved to uheld, hvor datteren kørte, udbetalte selskabet erstatning og søgte derefter regres.

Højesteret fastslog:

- A's undladelse var groft uagtsom efter [FAL § 7](#), og han skulle derfor anses, som om han havde givet urigtig oplysning efter [FAL § 6](#).
- Selskabet kunne opgøre erstatningen pro rata – dvs. i det omfang, det mod den betalte præmie ville have forpligtet sig.
- Det følger af *almindelige forsikringsretlige principper*, at selskabet kan gøre regres og kræve tilbagebetaling hos forsikringstageren. Det var uden betydning, at forsikringsbetingelsernes pkt. 1.7 ikke specifikt nævnte denne type regres.

Højesteret tilføjede, at [færdselslovens § 108, stk. 2](#) – der begrænser regresaftaler til tilfælde af grov hensynsløshed – kun regulerer regres begrundet i *fremkaldelse af forsikringsbegivenheden*, ikke regres begrundet i urigtige risikoplysninger.

Ankenævnet for Forsikring har tilsvarende i en række sager bekræftet pro rata-princippet, herunder i [100563](#) (2025), hvor en forsikringstager havde omregistreret en bil for at opnå lavere præmie.

LOV

Forsikringsaftaleloven § 6, stk. 1-2

Forsikringsaftaleloven § 7

[Færdselsloven § 108, stk. 2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Forsikringsselskabs adgang til regres og tilbagebetaling ved urigtige risikoplysninger om bilens faste bruger 19.02.2024

Ankenævnet for Forsikring · Pro rata-erstatning ved urigtige oplysninger om ejer-/brugerforhold på bilforsikring 05.02.2025

§ 7 Skadelidtes direkte krav mod ansvarsforsikringsselskabet (FAL § 95)

Ved ansvarsforsikring kan skadelidte under visse betingelser rette sit erstatningskrav direkte mod skadevolderens forsikringsselskab, jf. [FAL § 95](#).

[FAL § 95, stk. 1](#) bestemmer, at skadelidte indtræder i den sikredes ret mod selskabet, når den sikredes erstatningspligt er fastslået. [FAL § 95, stk. 2](#) udvider dette til situationer, hvor skadevolder er gået konkurs, under tvangsakkord eller gældssanering – her kan skadelidte rette det "fulde krav" mod selskabet.

Fortolkningen af "det fulde krav" var genstand for principiel prøvelse i Højesterets dom i [Sag 282/2011](#). Aarhus Kommune havde gjort et regreskrav for sygedagpenge gældende direkte mod Tryg Forsikring efter skadevolders konkurs. Kommunen argumenterede for, at ordlyden "det fulde krav" afskærede fradrag for selvrisko.

Højesteret afviste dette:

"Udtrykket indebærer imidlertid ikke, at forsikringsselskabet i tilfælde af skadevolderens konkurs, tvangsakkord eller gældssanering er afskåret fra at gøre de samme indsigelser gældende over for skadelidte som over for skadevolderen, herunder at kravet skal nedsættes som følge af, at skadevolderen har påtaget sig en selvrisko."

Bestemmelsens formål er alene at sikre, at skadelidte ikke begrænses til en konkursdividende – ikke at udvide forsikringsdækningen ud over det aftalte. Dommen bekræftede praksis fra [UfR 2001.1285](#) og [UfR 2001.1303](#).

LOV

[Forsikringsaftaleloven § 95, stk. 1-2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets afklaring af arbejdsgiverbegrebet i sygedagpengeloven og fortolkning af 'det fulde krav' i forsikringsaftaleloven 28.06.2013

§ 8 Lempelse af regreskrav – EAL §§ 24 og 24a

Selv når et forsikringsselskab har en subrogationsbaseret regresret, kan regreskravet lempes eller helt bortfalde efter erstatningsansvarslovens lempelsesregler.

Lempelse for børn (EAL § 24a)

Efter [EAL § 24a](#) kan erstatningsansvaret for børn under 15 år nedsættes eller bortfalde, når det "findes billigt" under hensyn til bl.a. barnets udvikling, handlingens beskaffenhed og udsigten til, at skaden kan fås godtgjort hos andre.

Højesterets dom i skolebrandsagen [Sag 99/2018](#) illustrerer vurderingen. Gjensidige Forsikring søgte regres for 7,4 mio. kr. mod den 14-årige A, der groft uagtsomt havde forårsaget branden. Højesteret lempede kravet drastisk – til 250.000 kr. – med den begrundelse, at skaden var forvoldt ved grov uagtsomhed (ikke forsæt), at den var dækket af forsikring, og at en større gæld ikke realistisk kunne afvikles inden for overskuelig tid.

I [BS-1971/2023-HJR](#) gik Højesteret endnu videre og lod et regreskrav på 92.813 kr. mod en nu 21-årig (der som 12-årig havde overfaldet en lærer) *bortfalde* helt, idet:

"A er i dag 21 år, og efter de foreliggende oplysninger om ham kan han ikke anses for at have realistisk mulighed for at afvikle gælden (regreskravet) inden for en overskuelig fremtid. C har fået godtgørelse og erstatning gennem offererstatningsordningen."

Disse domme viser, at domstolene anvender lempelsesreglen som en social sikkerhedsventil, der særligt slår igennem, når skadelidte er dækket af forsikring, og skadevolder ingen betalingsevne har.

Generel lempelse (EAL § 24)

[EAL § 24](#) gælder for alle skadevoldere – ikke kun børn – og kan ligeledes danne grundlag for lempelse af regreskrav. Ved vurderingen indgår bl.a. skadens størrelse, ansvarets beskaffenhed, skadevolders forhold, skadelidtes interesse og foreliggende forsikringer.

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 24](#)[Erstatningsansvarsloven § 24a](#)

PRAKSIS

Højesteret · Statens regreskrav mod 12-årig efter vold mod lærer bortfaldt på grund af skadevolderens forhold og manglende betalingsevne 02.11.2023

Højesteret · Lempelse af erstatningsansvar for 14-årig ved brandstiftelse og spørgsmålet om passivitet som ansvarsgrundlag 09.09.2019

Regreskrav ved stilstandsforsikring og motoransvar i Ankenævnet for Forsikring

§ 9

Ankenævnet for Forsikring behandler regelmæssigt regres-tvister mellem forsikringsselskaber og forsikringstagere, navnlig i motoransvarssager.

I sag [100328](#) (2024) havde Topdanmark Forsikring udbetalt erstatning til en skadet motorcyklist efter et færdselsuheld, hvor den forsikrede bil var dækket af en stilstandsforsikring. Da bilen var i brug – i strid med forsikringens vilkår – rejste Topdanmark regreskrav mod forsikringstageren for det fulde erstatningsbeløb på 1.464.439 kr.

Nævnet bekræftede, at forsikringsselskabet ved stilstandsforsikring hæfter direkte over for skadelidte tredjemand (den lovpligtige ansvarsforsikringsdækning kan ikke betinges af, at bilen ikke er i brug), men at selskabet herefter har et regreskrav mod den forsikrede, når bilen er anvendt i strid med policens grundlæggende forudsætning.

Sagen illustrerer det generelle princip: Ansvarsforsikringsselskabet *skal* dække over for skadelidte tredjemand, men kan søge det udbetalte beløb retur hos forsikringstageren, når forsikringsbetingelserne er overtrådt.

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 22, stk. 1](#)

PRAKSIS

Ankenævnet for Forsikring · Topdanmark Forsikring A/S mod [Klageren]: Regreskrav efter færdselsuheld med stilstandsforsikret bil

20.03.2024

International subrogation – grønkortordningen og regres over landegrænser

§ 10

Subrogationsprincippet finder også anvendelse i internationale forsikringsforhold, navnlig under grønkortordningen. Her fungerer det nationale grønkortbureau (i Danmark: DFIM) som mellemmand, der dækker skadelidte og derefter søger regres.

I de sammenlagte sager [BS-21201/2022-HJR](#) og [BS-21188/2022-HJR](#) (Højesteret, 2025) havde to færdselsuheld i henholdsvis Tyskland og Spanien involveret danskregistrerede trailere ejet af Krone Fleet Danmark A/S. De lokale grønkortbureauer erstattede skadelidte og krævede refusion hos DFIM, som derefter søgte regres mod Krone.

Kernespørgsmålet var lovvalg. Højesteret fastslog, at *lex loci delicti* (skadestedets lov) fandt anvendelse, og at trailerne efter tysk og spansk ret var "uforsikrede", fordi begge lande kræver selvstændig ansvarsforsikring for trailere – dansk medforsikring på trækkerens police er ikke tilstrækkelig.

Da grønkortbureauet efter lokal ret subrogerer i skadelidtes rettigheder, havde DFIM regresadgang mod Krone som ejer af de uforsikrede køretøjer. Krone blev dømt til at betale i alt 133.713 kr. i erstatning samt 330.387 kr. i sagsomkostninger.

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om regreskrav mod dansk trailerudlejer efter færdselsuheld i Tyskland og Spanien under grøntkortordningen	09.09.2025
	Højesteret · Regreskrav mod ejer af trailere efter færdselsuheld i Tyskland og Spanien	09.09.2025

§ 11 Brancheaftaler og voldgift mellem forsikringsselskaber

Forsikringsbranchen har historisk anvendt interne aftaler og voldgiftsordninger til at håndtere regresopgør mellem selskaber. Den mest kendte var **Dobbeltforsikringsaftalen** (senest revideret i 2011 og ophørt i 2018), som regulerede fordelingen af skader dækket af flere selskaber – herunder netop forholdet mellem husforsikring og ejerskifteforsikring.

Som Østre Landsret konstaterede i dobbeltforsikringssagen [BS-24997/2020-OLR](#), var dobbeltforsikringsaftalen ophørt, og tvisten skulle afgøres efter FAL §§ 41-44 direkte. Tryk Forsikring støttede sig på en udtalelse fra **Forsikring & Pensions Responsumudvalg**, der bekræftede, at udgifter efter aftalens ophør fordeles efter lovens regler.

Ud over Dobbeltforsikringsaftalen eksisterer der i branchen et system af **internt regresopgør**, typisk gennem Forsikring & Pensions voldgiftsordning, hvor uenigheder mellem selskaber om ansvar og fordeling kan afgøres hurtigt og billigt uden domstolsinddragelse. Disse voldgiftskendelser er ikke offentligt tilgængelige, men danner en intern praksis, der i vid udstrækning styrer selskabernes adfærd.

Når selskaberne ikke er enige om at bruge voldgiftsordningen – typisk fordi en grundlæggende dækningssondring er omtvistet – ender sagerne ved de almindelige domstole, som det ses i dommene om motoransvars- vs. erhvervsansvarsforsikring og om ejerskifteforsikringens status.

LOV	Forsikringsaftaleloven § 42	Forsikringsaftaleloven § 43, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om motorkøretøjsforsikringens dækning uden for færdselslovens område ved dødsulykke under brandslukning		08.06.2023
	Landsretten · Dobbeltforsikring: Husforsikring vs. Ejerskifteforsikring ved rådskade		17.03.2023

§ 12 Sammenfatning af de centrale praksismønstre

Den fundne praksis tegner følgende hovedlinjer for subrogation og regres i dansk forsikringsret:

- **Absortionsreglen (EAL § 19)** er udgangspunktet ved tingsskade: Skadevolderens ansvar bortfalder, og forsikringsselskabet kan ikke søge regres. Reglen er et bevidst lovgivningsmæssigt valg, der flytter den endelige økonomiske byrde fra skadevolder til forsikringskollektivet.
- **Undtagelserne er reelle:** Ved forsæt, grov uagtsomhed og erhvervmæssig virksomhed genopstår skadevolderens ansvar og dermed forsikringsselskabets subrogationsret. Motoransvar, luftfart og søret er generelt undtaget fra absortionsreglen.
- **Dobbeltforsikring** mellem selskaber afgøres efter FAL §§ 41-43, der sikrer fuld dækning for sikrede og forholdsmæssig fordeling mellem selskaberne – uanset om policerne indeholder subsidiærklausuler.
- **Dækningstvister** mellem selskaber (motoransvar vs. erhvervsansvar, husforsikring vs. ejerskifteforsikring) afgøres i sidste instans af domstolene efter en ordlydsfortolkning af forsikringsbetingelserne, hvor uklarhed fortolkes til skade for det selskab, der vil begrænse dækningen.
- **Regres mod forsikringstageren** ved urigtige risikoplysninger anerkendes som et almindeligt forsikringsretligt princip, der ikke kræver udtrykkelig aftale.
- **Lempelsesreglerne** (EAL §§ 24-24a) kan reducere eller eliminere regreskrav, navnlig når skadevolder er mindreårig, socialt udsat eller uden betalingsevne, og skaden allerede er dækket af forsikring.
- **Branchevoldgift** løser størstedelen af tvister mellem selskaber uden for domstolene, men principielle dækningsspørgsmål prøves stadig ved de almindelige retter.

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 19, stk. 1-2](#)
[Erstatningsansvarsloven § 22, stk. 1-2](#)
[Erstatningsansvarsloven § 24a](#)
[Forsikringsaftaleloven § 41](#)
[Forsikringsaftaleloven § 43, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Forsikringsselskabs adgang til regres og tilbagebetaling ved urigtige risikoplysninger om bilens faste bruger	19.02.2024
Højesteret · Statens regreskrav mod 12-årig efter vold mod lærer bortfaldt på grund af skadevolderens forhold og manglende betalingsevne	02.11.2023
Højesteret · Højesterets dom om motorkøretøjsforsikringens dækning uden for færdselslovens område ved dødsulykke under brandslukning	08.06.2023
Højesteret · Lempelse af erstatningsansvar for 14-årig ved brandstiftelse og spørgsmålet om passivitet som ansvarsgrundlag	09.09.2019
Højesteret · Højesterets afklaring af arbejdsgiverbegrebet i sygedagpengeloven og fortolkning af 'det fulde krav' i forsikringsaftaleloven	28.06.2013
Landsretten · Dobbeltforsikring: Husforsikring vs. Ejerskifteforsikring ved rådskade	17.03.2023
Landsretten · Dom i erstatningssag vedrørende hestepåkørsel	19.03.2019

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Erstatningsansvarsloven § 19	stk. 1-3	Erstatningsansvarsloven § 20	
Erstatningsansvarsloven § 21		Erstatningsansvarsloven § 22	stk. 1-2
Forsikringsaftaleloven § 41		Forsikringsaftaleloven § 42	
Forsikringsaftaleloven § 43	stk. 1	Forsikringsaftaleloven § 95	stk. 1-2

MATERIALE Citerede afgørelser

11 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

7

09.09.2025	Højesterets dom om regreskrav mod dansk trailerudlejer efter færdselsuheld i Tyskland og Spanien under grøntkortordningen	10466-12328
09.09.2025	Regreskrav mod ejer af trailere efter færdselsuheld i Tyskland og Spanien	21188-2022-&-21201-2022
19.02.2024	Forsikringsselskabs adgang til regres og tilbagebetaling ved urigtige risikoplysninger om bilens faste bruger	bs-34778-2023-hjr
02.11.2023	Statens regreskrav mod 12-årig efter vold mod lærer bortfaldt på grund af skadevolderens forhold og manglende betalingsevne	bs-1971-2023-hjr
08.06.2023	Højesterets dom om motorkøretøjsforsikringens dækning uden for færdselslovens område ved dødsulykke under brandslukning	bs-27456-2021-hjr
09.09.2019	Lempelse af erstatningsansvar for 14-årig ved brandstiftelse og spørgsmålet om passivitet som ansvarsgrundlag	99-2018--og-160-2018
28.06.2013	Højesterets afklaring af arbejdsgiverbegrebet i sygedagpengeloven og fortolkning af 'det fulde krav' i forsikringsaftaleloven	282-2011

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

2

17.03.2023	Dobbeltforsikring: Husforsikring vs. Ejerskifteforsikring ved rådskaade	2931-3474
19.03.2019	Dom i erstatningssag vedrørende hestepåkørsel	58-63

ANKENÆVNET FOR FORSIKRING · NÆVN / KLAGEINSTANS

2

05.02.2025	Pro rata-erstatning ved urigtige oplysninger om ejer-/brugerforhold på bilforsikring	100563
20.03.2024	Topdanmark Forsikring A/S mod [Klageren]: Regreskrav efter færdselsuheld med stilstandsforsikret bil	100328